

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Strona pozwana: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd jest zobowiązany badać z urzędu poszanowanie jej przepisów oraz wynikających z niej przepisów krajowych?
- 2) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że domniemuje się dopełnienie przez kredytodawcę obowiązków przedumownych ciążyących na nim na mocy przepisów krajowych służących transpozycji dyrektywy, jeżeli przekazał on sądowi jedynie umowę kredytu zawartą zgodnie z art. 10 dyrektywy, bez jakichkolwiek dokumentów poświadczających dopełnienie obowiązków przedumownych?
- 3) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, że dopełnienia obowiązków kredytodawcy wobec konsumenta wynikających z przepisów krajowych służących transpozycji dyrektywy nie uważa się za udowodnione w razie nieprzekazania przez kredytodawcę sądowi dokumentów poświadczających informacje przedstawione konsumentowi i informacje uzyskane w celu oceny jego zdolności kredytowej, bez przeniesienia na konsumenta ciężaru udowodnienia owych uchybień?
- 4) Czy niedopełnienie przez kredytobiorcę obowiązków przedumownych w zakresie poinformowania konsumenta i oceny jego zdolności kredytowej ustanowionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki stanowi nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym ⁽²⁾?
- 5) Czy dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki należy interpretować w ten sposób, ewentualnie w świetle dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym, że niedopełnienie obowiązków przedumownych w zakresie poinformowania konsumenta i oceny jego zdolności kredytowej ustanowionych w przepisach krajowych służących transpozycji dyrektywy uniemożliwia kredyto-

dawcy dochodzenie zapłaty niespłaconych kwot od kredytobiorcy, którego zaległości mogą być spowodowane uchybieniem przez kredytodawcę ciążyącym na nim obowiązkiem?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki i uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).
- (²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingborgs tingsrätt (Szwecja) w dniu 5 czerwca 2013 r. — Åklagarkammaren i Helsingborg przeciwko Larsowi Ivanssonowi, Carlowi-Rudolfowi Palmgrenowi, Kjellowi Otto Pehrssonowi i Håkanowi Rosengrenowi

(Sprawa C-307/13)

(2013/C 215/16)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Helsingborgs tingsrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Åklagarkammaren i Helsingborg

Strona pozwana: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson i Håkan Rosengren

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy skrócenie harmonogramu wdrożenia z dnia 1 maja 2003 r. do dnia 15 kwietnia 2003 r., do którego doszło przy wprowadzaniu art. 9 djurskyddsförordningen (rozporządzenia o ochronie zwierząt, 2003:105), pociąga za sobą obowiązek Szwecji, jako państwa członkowskiego, ponownego przekazania projektu zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 98/34/WE ⁽¹⁾?
- 2) W razie odpowiedzi na pytanie pierwsze, iż ponowne przekazanie powinno być mieć miejsce, jakie są skutki prawne niedopełnienia tej formalności?

(¹) Dz.U. L 204, s. 37.